

زبان عربی ۳

*** عَيْنَ الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:

۱- «إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ»

- ۱) بی‌گمان خدا دانه و میوه را می‌شکافد، بیرون آورنده زنده از مرده است و مرده را از زنده بیرون می‌آورد.
- ۲) قطعاً خداوند شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده بیرون می‌آورد و بیرون آورنده مرده از زنده است.
- ۳) همانا خدا شکافنده میوه و هسته است، زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده بیرون می‌آورد.
- ۴) بی‌شک خداوند شکافت دانه و هسته را، بیرون آورنده زنده از مرده و بیرون آورنده مرده از زنده است.

۲- «تَسْجِيلُ بَعْضِ آثَارِ إِيرَانَ التَّارِيخِيَّةِ فِي قَائِمَةِ التَّرَاثِ الْعَالَمِيِّ يَجْذِبُ سَيَّاحًا مِنْ دَوْلِ الْعَالَمِ»

- ۱) ثبت برخی آثار تاریخی ایران در لیست میراث جهانی گردشگرانی را از کشورهای جهان جذب می‌کند.
- ۲) ثبت کردن بعضی از آثار تاریخی ایران در جدول میراث جهانی جهانگردانی را از کشورهای جهانی جذب می‌کند.
- ۳) ثبت بعضی آثار تاریخ ایران در لیست میراث جهانی گردشگران را از کشورهای جهان جذب می‌کند.
- ۴) ثبت کردن برخی از آثار تاریخی ایران در لیست میراث جهانی گردشگرانی را از کشورهای جهان جذب کرد.

۳- «أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ»

- ۱) به راه پروردگارت با حکمت و موعظه نیکو دعوت کن و با آنان با آن چه نیکوتر است مجادله کن.
- ۲) به راه خدای خود به‌وسیله دانش و پند نیکو فراخوان و با آنان به‌وسیله سخنان خوب و زیبا مقابله کن.
- ۳) دعوت به راه خداوند باید با حکمت و موعظه پسندیده باشد و با آنان با هر چه نیکوتر است مجادله کن.
- ۴) فراخواندن به راه خدای خود را از طریق پند و اندرز زیبا انجام بده و با آنان با شیوه‌ای بهتر مقابله کن.

۴- «هَذَاكَ خَيْرٌ فِي كُلِّ شِدَّةٍ فَإِنَّا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَعْرِفَ بِهَا صَدِيقَنَا مِنْ عَدُوِّنَا»

- ۱) در هر سختی‌ای خیری وجود دارد چه ما می‌توانیم به‌وسیله آن دوست خود را از دشمنان بشناسیم.
- ۲) آنجا در هر سختی‌ای خیری است که توانسته‌ایم به‌وسیله آن دوستان و دشمنان خود را بشناسیم.
- ۳) آنجا در همه سختی‌ها سود و منفعتی برای ما است زیرا شناخت دوست از دشمن را در پی دارد.
- ۴) در هر سختی‌ای منافعی هست که شناختن دوست و دشمنان را به واسطه آن به دنبال دارد.

۵- «كَانَ أَحَدُ مُهَاجِمِي فَرِيقِنَا الْقَوِي يُسَجِّلُ هَدَفًا فِي كُلِّ الْمُبَارَاةِ»

- ۱) یک نفر از مهاجمان قوی تیم ما یک گل در هر مسابقه به ثبت می‌رساند.
- ۲) یکی از مهاجمان تیم ما نیرومند است و در هر مسابقه گلی به ثبت می‌رساند.
- ۳) در همه مسابقات یک نفر از مهاجمان تیم نیرومندان گلی به ثبت می‌رساند.
- ۴) یکی از مهاجمان تیم قویمان یک گل در هر مسابقه به ثبت می‌رساند.

۶- «لَمَّا دَخَلَتْ الْمَكْتَبَةَ شَاهَدْتُ طَلَّابًا يُطَالَعُونَ دَرُوسَهُمْ بَجْدٍ»

- ۱) وقتی وارد کتابخانه شدم دانش‌آموزانی را دیدم که با جدیت دروس خود را مطالعه می‌کردند.
- ۲) آن‌گاه که به کتابخانه داخل شدم دانش‌آموزان را دیدم که دروس خود را با جدیت مطالعه می‌کنند.
- ۳) آن‌گاه که وارد کتابخانه‌ای شدم دانش‌آموزانی را مشاهده کردم که با جدیت درس‌های خود را مطالعه می‌کنند.
- ۴) وقتی داخل کتابخانه‌ای شدم دانش‌آموزان را مشاهده کردم که به‌طور جدی درس‌های خود را مطالعه می‌کردند.

۷- «الْعِلْمُ صَيْدٌ وَالْكِتَابَةُ قَيْدٌ فَتَقِيدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ»

- ۱) دانش صیدکننده است و نوشتن مقید کردن، پس علم را با نوشتن درهم آمیزید.
- ۲) علم شکار است و کتاب‌ها به بند کشیدن، پس علم را با کتاب‌ها به بند آورید.
- ۳) دانش شکار است و نوشتن بند، پس دانش را با نوشتن به بند آورید.
- ۴) علم شکارچی است و نوشتن بند، پس دانش را با نوشتن گره بزنید.

۸- عَيْنُ الْخَطَا؛

- (۱) لا يقدر المتكبرُ الجبارُ أن يزرع بذر الحكمة في قلبه: يك خود بزرگ بین ستمگر نمی تواند بذر حکمتی در قلب بکارد.
- (۲) لِأَنَّ هَذَا الْقَلْبَ بُنِيَ مِنَ الصُّخُورِ وَ لَكِنْ هَذِهِ الْحِكْمَةُ: زیرا این قلب از صخره‌ها ساخته شده، لیکن این حکمت
- (۳) تَنَبَّتْ فِي قَلْبِ الْمُتَوَاضِعِ وَ تَعَمَّرَ فِيهِ مَدَّةٌ طَوِيلَةٌ: در قلب شخص فروتن می‌روید و در آن مدتی طولانی ماندگار می‌شود.
- (۴) كَانَ التَّوَاضِعُ قَرِينُ الْعَقْلِ وَ التَّكْبَرُ دَلِيلُ الْجَهْلِ: گویی که تواضع همنشین عقل است و تکبر نشانه جهل

۹- عَيْنُ الصَّحِيحِ؛

- (۱) غُضَّتْ عَيْنُهَا عَمَّا لَا يَرْضَى رُبُّهَا: چشمش را برهم نهاد از آن چه پروردگارش را راضی نمی‌کند.
- (۲) لَا يَضِيقُ وَعَاءُ الْعِلْمِ بِمَا جُعِلَ فِيهِ: ظرف علم به آن چیزی که در آن قرار داده شده، تنگ نمی‌شود.
- (۳) هُنَاكَ تَجَارِبُ أَنْفَعُ مِنْ كِتَابٍ قَرَأْتَهَا: آنجا تجربه‌هایی است که مفیدتر از کتاب‌هایی است که آن‌ها را می‌خوانیم.
- (۴) الْقِرَاءَةُ لَا تُغْنِينَا عَنِ الْفِكْرِ عَلَى مَرِّ حَيَاتِنَا: خواندن در طول زندگی ما، از اندیشه کردن غنی‌کننده‌تر نیست.

۱۰- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّعَرُّبِ؛

«برنامه‌ای را یافتیم که مرا در آموختن عربی کمک می‌کند»

- (۱) حَصَلَتْ عَلَى الْبِرْنَامِجِ الَّذِي يُسَاعِدُ لِي تَعَلُّمَ الْعَرَبِيَّةِ.
- (۲) رَأَيْتُ الْبِرْنَامِجَ وَ هُوَ يُسَاعِدُنِي لِتَعَلِيمِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.
- (۳) وَجَدْتُ بِرْنَامِجًا يُسَاعِدُنِي فِي تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ.
- (۴) أَخَذْتُ بِرْنَامِجًا يُسَاعِدُ فِي تَعَلِيمِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

۱۱- عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ لِلْمَفْهُومِ؛

«كُلَّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ»

- (۱) داده خود، سپهر بستاند / نقش الله جاودان ماند
- (۲) درد عشقت ز ازل بود مرا همدم دل / بی‌گمان تا به ابد نیز چنین خواهد بود
- (۳) زنده بی‌زوال یزدان است
- (۴) جهان و هر چه در اوست پایدار نماند / بیار باده که عالم به یک قرار نماند

۱۲- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَوْضِيحَاتِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ؛

- (۱) الظُّرُوفُ: الْأَوْعِيَةُ الَّتِي يَشْرَبُونَ مِنْهَا.
- (۲) السَّدِيدُ: التَّجَمُّعُ وَ التَّوَرَانُ حَوْلَ شَيْءٍ.
- (۳) الْمَوَاصِفَاتُ: الصِّفَاتُ الَّتِي تَكُونُ فِي شَيْءٍ أَوْ شَخْصٍ.
- (۴) الصَّخْفَى: الْعَالَمُ الَّذِي لَهُ أَفْكَارٌ عَمِيقَةٌ وَ حَدِيثَةٌ.

*** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ؛

«هذا جميل أن يستطيع الإنسان تقدير أموره بالتعقل والحكمة وأن يتخلص من المشكلات التي وَقَعَّ فيها، ولكنَّ الأجل من ذلك هو أن يتبصَّر الإنسان فيزن مقدمات أعماله و يقدر نتائجها و يدرك مواضع الخلل في أفعاله، فيسعى إلى جبران ما قد فات من يده حتَّى لا يقع في مسقط أو مزلة. فَمَنْ لم يحسب حساباً للعواقب لا يسلم من النوائب و الشَّدائد. و الأسهل على الإنسان أن يتدبَّر أمره قبل وقوعه فيه بدلاً من أن يجد نفسه مضطراً للبحث عن طرق لحلِّ المشكلات التي وقع فيها. كذلك إنَّ الشعب الذي لا يفكر في أمره قبل الوقوع فيه و ليس له طرق عديدة لمواجهة المصائب، يدفع ثمناً غالياً. فالمزات و المساقط التي يقع فيها أفراد البشر قد لا تسمح لهم بالتفكر حول كيفية النجاة ممَّا وقعوا فيه، بل يوجب الحادث سيطرة نفسه عليه، فعندئذٍ لا حيلة للإنسان إلَّا القبول بالأمر»

۱۳- المفهوم البعيد عن النصِّ هو .....

- (۱) الإنسان يدبّر و الله يقدر.
- (۲) رَبَّ مجرم لا يتوب.
- (۳) فَكَرَّ فِي الْخُرُوجِ قَبْلَ الْوُرُودِ.
- (۴) الْمَنَعُ أَفْضَلُ مِنَ الْعِلَاجِ.

۱۴- عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ: الشَّعْبُ الْمُنْتَصِرُ هُوَ الَّذِي .....

- (۱) أجوبته أكثر من مسأله.
- (۲) مسأله أكثر من طرق حلّها.
- (۳) يمدّ المعبر بعد وقوع الحادث.
- (۴) يفكر بالنافاذة بعد إيجاد الجدار.

۱۵- ما هو الأجل للإنسان؟ عَيْنُ الْخَطَا؛

- (۱) التَّعَرُّفُ عَلَى النَّوَائِبِ قَبْلَ مُوَاجَهَتِهَا.
- (۲) التَّفْتِيْشُ عَنِ طَرِيقِ الْحَلِّ الْمُنَاسِبَةِ قَبْلَ ظُهُورِ النَّوَائِبِ.
- (۳) التَّبَصُّرُ وَ الْمُوَاجَهَةُ الْحَكِيمَةُ لِلْعُبُورِ مِنَ الْمَوَاقِعِ.
- (۴) السَّعْيُ إِلَى الْخُرُوجِ مِنَ الْمَشْكَلاتِ الَّتِي وَقَعَتْ فِيهَا.

١٦- «يتدبّر»

- (١) فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي - متعدّد - مبنى للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر
(٢) مزيد ثلاثي من باب «تفعل» - بزيادة حرفين - لازم - مبنى للمعلوم / فعل و فاعله الاسم الظاهر
(٣) فعل ماضٍ - للغائب - مجرد ثلاثي - متعدّد / فعل و فاعله «أمر» و الجملة فعلية
(٤) فعل مضارع - مزيد ثلاثي من باب «تفَاعَل» - لازم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر

١٧- «القبول»

- (١) اسم - مفرد - مذكر - معرف بأل / مستثنى
(٢) مفرد - مذكر - اسم المبالغة - معرفة / مفعول
(٣) اسم - مفرد - مؤنث - نكرة / خبر
(٤) اسم - جمع مكسر - مذكر - معرف بأل / مستثنى

١٨- عَيْنُ الخَطَأِ فِي ضَبطِ حركاتِ الكلمات:

- (١) شَجَرَةُ النَّفْطِ شَجَرَةٌ يَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ كَسِيَاجٍ
(٢) وَ فِي السَّنَةِ الْقَادِمَةِ تَنُمُو تِلْكَ الْجُوزَةُ وَ تَصِيرُ شَجَرَةً
(٣) ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ تُثَبِّتُ حَقِيقَةً وَاحِدَةً وَ هِيَ قَدْرَةُ اللَّهِ
(٤) الْعَيْنُ الْبِرَازِيلِيُّ شَجَرَةٌ تَحْتَلِفُ عَنِ بَاقِي أَشْجَارِ الْعَالَمِ

١٩- عَيْنُ المَفْعُولِ مَوْصُوفًا بِالجَمَلَةِ:

- (١) أَشْكُرُكَ يَا رَبِّي بِأَنْ حَسَّنْتَ خَلْقِي.
(٢) قَدْ يَأْكُلُ التَّمْسَاحُ فَرِيَسَةَ أَكْبَرَ مِنْ فَمِهِ.
(٣) سَجَّلَ هَدْفَكَ وَ أَذْهَبَ إِلَيْهِ بِقُوَّةٍ وَ إِرَادَةٍ.
(٤) أتعرف طائراً ينقر جذوع الأشجار لصنع العُشِّ.

٢٠- عَيْنُ مَا فِيهِ أُسْلُوبُ الحَصْرِ:

- (١) لَمْ نَشَاهِدِ الأفْلامَ مِنَ التِّلْفَازِ إِلَّا مَا يُفِيدُنَا مِنْهَا.
(٢) مَا صَعَدْنَا إِلَى الجِبَالِ المَرْتَفَعَةِ إِلَّا الأَقْوِيَاءَ مِنْهَا.
(٣) مَا أَتَذَكَّرُ مِنْ أَيَّامِ طِفْلِي إِلَّا قِصَصَ أَبِي الجَمِيلَةِ.
(٤) لَمْ تَبْلُغِ الأَسْمَاكُ صِغَارَهَا فِي هَذَا الفِلمِ إِلَّا سَمَكَةً وَاحِدَةً.

٢١- عَيْنُ مَا فِيهِ تَوْصِيفٌ لِلنَّكَرَةِ (الجَمَلَةُ الوَصْفِيَّةُ):

- (١) أَحَبُّ أَنْ أُزَوَّرَ «حَامِداً» وَ هُوَ غَائِبٌ عَنَّا مِنْذُ سَنَةٍ.
(٢) الكَعْبَةُ الشَّرِيفَةُ بِنَاءٌ مَقَدَّسٌ بَنَاهُ «إِبْرَاهِيمُ» عَلَيْهِ السَّلَامُ.
(٣) عُرفَ «حَافِظٌ» عَارِفاً وَ هُوَ قَدْ اسْتَفَادَ مِنْ لُغَةِ القُرْآنِ فِي آيَاتِهِ.
(٤) أُسْرَةٌ «صَادِقٌ» مَا عَرَفَتْ «مَنْصُوراً» كَانِ يَشْتَغَلُ فِي المَزْرَعَةِ مَعَهُ.

٢٢- عَيْنُ مَا لَيْسَتْ فِيهِ صِفَةٌ:

- (١) صَدَمْتَنِي فِي الشَّارِعِ سَيَّارَةٌ كَانَتْ صَغِيرَةً جَدًّا
(٢) تَنْتَشِرُ الصُّحُفُ وَ المَجَلَّاتُ فِي بِلَادِنَا كُلِّ أَيَّامِ الأُسْبُوعِ
(٣) عَجَّلُوا بِتِلْكَ الأَعْمَالِ الحَسَنَةِ فَهِيَ أَفْضَلُ لَكُمْ
(٤) غَلِينَا أَنْ نَأْكُلَ أَطْعَمَةً يَحْتَاجُ إِلَيْهَا جِسْمُنَا وَ رُوحُنَا

٢٣- عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ أُسْلُوبُ الحَصْرِ :

- (١) لَا يُبَيِّنُ الصَّرَاطَ المَسْتَقِيمَ وَ الدِّينَ الحَقَّ إِلَّا الرِّسْلَ المَبْشُورُونَ
(٢) مَا أَقَامَ الوِجَةَ لِلدِّينِ حَنِيفًا إِلَّا مَنْ لَا يَكُونَنَّ مِنَ المَشْرِكِينَ
(٣) مَا حَمَلَ الفَأْسَ لِكسْرِ الأَصْنَامِ إِلَّا مَنْ إِطْمَأَنَّ بِعَمَلِهِ
(٤) لَا يَتَعَلَّمُ الدَّرْسَ أَحَدٌ إِلَّا الَّذِي كَانَ مِنَ المَسْتَمْعِينَ

٢٤- عَيْنُ الجَمَلَةِ الوَصْفِيَّةِ مَجْرُورَةً:

- (١) فِي كِتَابِ المَسْلَمِينَ إِشَارَاتٌ عِلْمِيَّةٌ إِكْتَشَفَهَا البَاحِثُونَ
(٢) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ
(٣) يُعْجِبُنَا عَيْدٌ يُفْرِحُ فِيهِ الفُقَرَاءُ فِي مَدِينَتِنَا
(٤) شَاهَدُوا سَنَجَابًا يَقْفِزُ مِنْ شَجَرَةٍ إِلَى شَجَرَةٍ

٢٥- عَيْنُ المَسْتَثْنَى مِنْهُ مَحْدُوفًا:

- (١) لَمْ يَنْجِحْ أَحَدٌ فِي الامْتِحَانِ إِلَّا السَّاعِينَ
(٢) لَا يَسْتَعِينُ النَّاسُ فِي المِصَاعِبِ بِالصَّبْرِ إِلَّا بَعْضُهُمْ
(٣) لَا يَتَقَدَّمُ النَّاسُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا إِلَّا المُجَدِّدِينَ
(٤) لَمْ يَغْرِسِ الأَشْجَارَ المِثْمَرَةَ إِلَّا هَذَا الفَلَّاحُ النَّشِيطُ